

DOC 1925

משה שרת
הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
ירושלים

טלפון 24671

ד' בחשון תשכ"ד
22.10.63

004/46

לכבוד
מר ש' מלצר,
רחוב יפתח 8,
יד אליהו,
תל-אביב.

לשמשון מלצר שלום רב!

קבלתי את מכתבך מ-17 בח"ז ובמצורף אליו את גלוייתו של יקירי דב סדן.

דב סדן מובהק בסגנונו, שיש בו הרבה זרות. רשאי סופר להיזקק לניבים ולצרופי מלים ולשימושי לשון הנראים בעיני הקורא המשכיל הממוצע כיוצאי דופן. במה דברים אמורים - אם הוא נוקט לשון זו בחיבוריו שלו, הווה אומר על אחריותו האישית, ויש בידו לענות לכל משיג כי תנא הוא ופליג, וכי על כל פנים זו דרכו להתבטא ויש בידו להוכיח את כשרותה.

לא הוא הדין לגבי המתרגם. הוא חייב להגיש לציבור את תרגומו בלשון השווה לכל נפש ואין הוא רשאי להטביע עליה את חותם סגנונו האישי המיוחד, החורג מן הגירסה התרבותית המקובלת.

לדוגמה: רשאי דב"ג לקדש מלחמה על מלת החיבור "את" במאמרים הכתובים בידו והמתפרסמים בשמו. אבל כשהוא עושה מיסמך ממלכתי שהוא מחבר - נאמר קוי היסוד של ממשלת ישראל - שדה-קטל נגד אותה תיבה כטרה וישרה, הריהו חוטא, לדעתי, במעשה אונס וכפיה.

השימוש המקובל והשגור בפועל "להפליא" הוא כמוכר לעורר פליאה, להתמיה (איני נכנס לתחום משמעה של "להפליא" כתואר-הפועל - "יפה להפליא" וכיו"ב, אף לא לשימוש בפועל "להפליא" בצירופים מיוחדים ונדירים כגון "הפליא את מכותיו"). אני בטוח, כי אדם שאינו שומע גרמנית כלל ובא לידו ספרו של בלוסנפלד והוא גורס בו את פשוטו של קרא - לא יבין כלל את הכוונת הכתוב "הפלאתי את הגברת הזאת", או משהו מעין זה, כשלא ברור כלל מן המסופר במה עורר המחבר את תמהונה של אותה אשה.

65
גז' 8/5/9